

ברכת הגשמים

אם היו בצער מחמת עצירת גשמים וירדו גשמים, מברכים עליהם (שו"ע או"ח רכא)

מודים

אֲנַחְנוּ לָךְ יי א-להינו וא-להי אבותינו על כל טפה וטפה שהורדת לנו.
ואלו פיננו מלא שירה בים. ולשוננו רנה בהמון גליו. ושפתותינו שבת במרחבי רקיע. ועינינו
מאירות בשמש וכירח. וידינו פרושות בנשרי שמים. ורגלינו קלות כאילות. אין אֲנַחְנוּ
מספיקים להודות לך יי א-להינו וא-להי אבותינו. ולברך את שמך מלפנו. על אחת מאלף
אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים. הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו.
מלפנים ממצרים גאלתנו יי א-להינו. ומפית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו. ובשבע
כללתנו. מחרב הצלתנו. ומדבר מלטתנו. ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו.
עד הנה עזרנו רחמיה. ולא עזבנו חסדיך יי א-להינו. ואל תטשנו יי א-להינו לנצח. על כן
אברים שפלגת בנו. ורוח ונשמה שנפחת באפינו. ולשון אשר שמת בפינו. הן הם. יודו
ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלפנו.
ברוך אתה יי א-ל רב ההודאות.

ואחרי כן יאמר:

באפר יפזר. משליך קרחו כפתים לפני קרתו
מי יעמד. ישלח דברו וימסס ישב רוחו יגלו
מים. מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו
לישראל. לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל
ידעו הללויה.

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו
בחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל
יי לעשות עמנו היינו שמחים. שובה יי את
שביתנו באפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו. הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע בא
יבוא ברנה נשא אלמתי.

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי
העמדים בבית יי בלילות. שאו ידכם קדש
וברכו את יי. יברכה יי מציון עשה שמים וארץ.

הללויה כי טוב זמרה א-להינו כי נעים נאווה
תהלה. בונה ירושלם יי נדחי ישראל יבנס.
הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם. מונה
מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא. גדול
אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר. מעודד
ענוים יי משפיל רשעים עדי ארץ. ענו ליי
בתודה זמרו לא-להינו בכנור. המכסה שמים
בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר.
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו. לא
בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה.
רוצה יי את יראיו את המיחלים לחסדו. שבחי
ירושלם את יי הללי א-להיך ציון. כי חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך. השם גבולך
שלוש חלב חטים ושבועך. השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו. הנתן שלג בצמר כפור